

Denne historien er skrevet til yngre barn som må være hjemme under pandemien og som har blitt frarøvet friheten i hverdagen sin.

Verset/sangen på slutten er ment som en inspirasjon til lærere og foreldre til å lage flere vers/aktiviteter sammen med barna.

*Historien kan endres / redigeres og tilpasses etter hva som passer i situasjonen der man er.
Hovedpersonen kan også endres (f.eks. i stedet for å bruke en dverg, kan man bruke en mus som sitter fast i det lille huset sitt, eller en fugl som må holde seg i reiret.)*

Bruk fantasiens!

DET LILLE TROLLET SOM MÅTTE VÆRE HJEMME

Av Susan Perrow - Mars 2020

Det Lille Troll var forvirret.

Hvorfor måtte han være hjemme?

Likte ikke alle troll å fare omkring?

Han kunne ikke gå på trolleskolen, ikke kunne han leke med vennene sine i skogen, og vennene hans kunne ikke komme hjem til ham.

Det Lille Troll var nødt til å være hjemme i den lille hulen sin.

Men han kunne iallfall kikke ut gjennom vinduet mellom steinene og trerøttene.

Han var overrasket over hvor mye det var å se på.

Små maur som hastet forbi, biller i klare, flotte farger som klatret over bladene på marken, og harepuser med pjuskete ører som hoppet ut og inn av hiene sine.

Med alt dette å se på, ble det Lille Troll utålmodig. Hvorfor måtte han fortsatt være inne? Han kunne ikke forstå hvorfor han ikke kunne løpe rundt i skogen.

Da hvisket det gamle, kloke Treet til ham:

Det er ikke som det pleier å være - men stol på meg - du vil få din frihet tilbake - bare stol på meg, stol på meg.

Det Lille Troll visste i sitt hjerte at han alltid kunne stole på det gamle kloke Treet.

Treet bar på all visdommen i hele verden.

Det gamle Treet kjente til alt og alle i skogen. Fuglene og vinden var hans venner og budbringere. De besøkte ham hver dag og fortalte om alt nytt i den store, vide verden.

Det Lille Trollet kunne høre når fuglene kom på besøk. Han hørte de satt og sang høyt oppe i grenene til det gamle Treet.

Han kunne se når vinden kom forbi. Han så hvordan grenene svaiet først den ene veien, så den andre. Noen ganger måtte han lukke vinduet for å holde blader og støv ute når den hastige vinden virvlet dem opp.

Hver dag hvisket det gamle Treet til det Lille Trollet:

Det er ikke som det pleier å være, men stol på meg - du vil få din frihet tilbake - stol på meg, stol på meg.

Så det Lille Trollet måtte stole på det gamle Treet og det Lille Trollet måtte vente. Han visste at han snart ville være fri, og at han kunne gå ut av hulen sin mellom røtter og stein.

Snart ville han ha frihet til å løpe rundt i den store, vakre skogen igjen.

Og mens han ventet, var han overrasket over alle tingene han kunne gjøre i den koselige lille hulen sin:

Det Lille Trollet kunne danse.

Det Lille Trollet kunne syng.

Det Lille Trollet kunne tegne og male

og løpe rundt i stuen og leke med sin egen hale.

Det Lille Trollet kunne danse.

Det Lille Trollet kunne syng.

Det Lille Trollet satt suppe på kok

og lå under et teppe med en spennende bok.

Her kan det diktes videre sammen med barna:

Det Lille Trollet kunne danse.

Det Lille Trollet kunne syng.

Det Lille Trollet kunne .....

og .....

Eller:

Den Lille Alven kunne danse.

Den Lille Alven kunne syng.

Den Lille Alven kunne .....

og .....

Eller

Den Lille Musen kunne danse.

Den Lille Musen kunne syng.

Den Lille Musen kunne .....

og .....

Det Lille Trollet (versjon på rim)

Det Lille Trollet måtte i hulen sin bli,
selv om han helst ville løpe ut i det fri.
Ingen venner møte han fikk,
uff så seint som dagene gikk.

Det Lille Trollet tenkte som så:
skal jeg sitte her og ingensteds gå?
Det gamle Treet ville til trollet si:
Stol på meg - en dag vil du igjen bli fri.

Det Lille Trollet, han forstod,
det gamle Treet er kloke for to!
Nå måtte trollet tålmodig vente,
akkurat som hver trollegutt og tollejente.

Grenene høyt på det gamle Treet satt
og man kunne høre fuglene synge både dag og natt.
Med sus og brus kom vinden her,
fortalte nytt fra både fjern og nærmeste.

I hulen det Lille Trollet satt,
han tenkte litt på både ditt og datt.
Hva kunne han nå finne på å gjøre?
Jo, jeg skal fortelle og du skal få høre:

Det Lille Trollet kunne danse.
Det Lille Trollet kunne synge.
Det Lille Trollet kunne tegne og male,
og løpe rundt i stuen og fange sin egen hale.

Det Lille Trollet kunne danse.
Det Lille Trollet kunne synge.
Det Lille Trollet kunne sette en suppe på kok,
og ligge under et teppe med en koselig bok.

Det Lille Trollet kunne danse.
Det Lille Trollet kunne synge.
Det Lille Trollet .....
og .....

Med tillatelse til oversettelse av Susan Perrow
Fritt oversatt av Monica Hagane, med litt hjelp av Simone og Elbjørg
Website: www.susanperrow.com
Facebook: <https://www.facebook.com/healingthroughstories/>
Instagram: https://www.instagram.com/susanperrow_author/